

20. K r i g s m i n i s t e r i e t.

(Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen af 29de Januar 1853).

Statsrevisoratet har, ved at gennemgaae Krigsministeriets Regnskaber, gjort en Deel Udføttelser, navnlig med Hensyn til Formen, der ikke tilføder en fuldkommen og gennemgribende Revision; det er saaledes udhævet, at der som Grundlag for Regnskabet er benyttet Ministeriets og Intendanturens Bogføring, istedetfor at Specialregnskaberne burde danne det rette Grundlag, og at den brugte Form har medført, at Statsrevisoratet i dets almindelige Beretning af 6te Decbr. 1852 har seet sig nødsaget til at begjære endeel yderligere omfattende Oplysninger, hvilke Oplysninger Revisoratet imidlertid ikke anseer meddeelte paa en fyldestgørende Raade i den af Ministeriet senere afgivne Besvarelse. — Revisoratet har derhos gjort endeel Udføttelser med Hensyn til Realiteten af Regnskabet.

Ministeriet har i sin Besvarelse af disse Udføttelser indrømmet, at Regnskabet ikke giver nogen tro Fremstilling af de virkelige Udgifter's Betskaffenhed og Størrelse, medens det erklærer, at et forfat Forlangende om et Regnskab, som er grundet paa Virkelighed og forsynet med regnskabsmæssigt Bevis derfor, vil medtage meget betydelige Arbejdskræfter og fordrer en Tid, der uden bestemt Grændse endog angives til flere Aar. — For at raade Bod paa lignende Vanskeligheder for Fremtiden har Ministeriet givet bestemte Forholdsregler angaaende Afføttelsen af Landmilitair-Statens fremtidige Regnskaber, hvilke Forholdsregler ikke kunde tages til Følge i det Regnskab, hvorom der her er Spørgsmaal, da det ved Krigens Udbrud i 1848 var umuligt strax at indføre en ny Regnskabsorden, og det endog saa visse sig, at de enkelte supplementariske Bestemmelser, som af Ministeriet gaves til den ældre Regnskabsform, for at nærme denne til den nu indførte Form, ikke kunde overholdes, i al Fald

Det af Krigsministeren for Finantsaaret 1850—1851 afføtte Regnskab passererets paa